Een kwalitatief onderzoek naar de kennis, weerstanden en verwachtingen bij het afbouwen of stoppen van benzodiazepines of Z-producten bij chronische gebruikers in een huisartsenpraktijk te Eeklo, door middel van semi-gestructureerde interviews.

Haio: ANDRIES Athàlie , U.G.
Promotor: CHRISTIAENS Thierry , U.G.
Praktijkopleider: VERBURG Nathalie

Context: Slaapstoornissen en daar aangekoppeld, chronisch gebruik van benzodiazepines en Z-producten een vaak voorkomend probleem binnen de huisartsenpraktijk. Hoewel er bij de artsen een goede kennis bestaat rond de risico's en negatieve effecten van deze producten, is het moeilijk om de patiënten te overtuigen om deze producten af te bouwen en te stoppen.

Onderzoeksvraag: Er wordt nagegaan wat de verwachtingen en de kennis zijn van patiënten rond het afbouwen en stoppen van hypnosedativa. Ook wordt er nagegaan wat hun motivaties zijn om deze medicatie absoluut verder te vragen aan hun arts.

Methode: De onderzoeker startte met een literatuuronderzoek om te kijken wat er reeds gekend was over de onderzoeksvraag. Verder werd er in een huisartsenpraktijk in Eeklo een kwalitatief onderzoek opgezet waarbij aan de hand van semi-gestructureerde interviews bij patiënten werd onderzocht wat mogelijke antwoorden konden zijn op de onderzoeksvraag.

Resultaten: Er werden 47 patiënten geselecteerd, maar naar toevoegen van de exclusiecriteria werden er slechts 19 patiënten weerhouden. Uiteindelijk stemden 9 patiënten toe om deel te nemen. Zij vermeldden voornamelijk vele positieve effecten van hun ingenomen producten en gaven ook aan dat ze niet op de hoogte waren van negatieve effecten op korte en op lange termijn. De patiënten gaven voornamelijk aan niet te willen afbouwen, omdat ze de nadelen van het afbouwen veel te zwaar vonden doorwegen ten opzichte van de huidige voordelen die ze ondervinden van het product. Rebound-effecten bij vorige stoppogingen zorgen ervoor dat patiënten op heden geen nieuwe stoppoging meer wensen te ondernemen, daar zij deze effecten zien als een herval in de oorspronkelijke klachten. Het feit dat ze niet frequent worden aangesproken door arts, leeftijdsgenoten of media, zien zij ook als een stilzwijgende toestemming om de producten verder in te nemen.

Conclusie: Patiënten zijn zich op heden te weinig bewust van de negatieve effecten van benzodiazepines en Z-producten, waardoor afbouwen moeilijk wordt. Het is als arts belangrijk om hierop in te spelen met juiste informatie en de patiënt te onderwijzen hierin. Belangrijk is ook om patiënten te beluisteren wat de effectieve reden is om deze producten in te nemen. En hier een oplossing voor te bieden in de plaats bij het afbouwen van de producten. Dit vraagt een volwaardige consultatie van de huisarts en dus de nodige tijd en aandacht.